

[Aukon.]
regeringsforslag, som vi meget gerne, bl. a. af hensyn til de arbejdsløse, ser gennemført, inden vi tager på sommerferie. Men der er jo ikke noget politisk indhold i det af hr. Knud Jespersen fremsatte forslag om motiveret dagsorden. Der er jo ingen forpligtelse til at gennemføre bestemte forslag. På os virker det mere som et slag i luften for at markere hr. Knud Jespersen og hans parti. Der er intet i det dagsordensforslag eller dets vedtagelse, som indeholder nogen konkrete løfter for de arbejdsløse, og derfor vil socialdemokraterne stemme imod det. Det er jo ikke den slags papirforslag, som gør noget effektivt til hjælp for de arbejdsløse.

Uden at ville starte en stor polemik med andre ordførere — jeg tror, tidspunktet er for fremskredet til det — vil jeg gerne til to ordførere sige, at den redegørelse, vi netop har modtaget fra det økonomiske råds formandskab, nok var læsning, der var anbefalelsesværdig for de pågældende ordførere og deres partigrupper. Jeg tænker her på hr. Glensgård, der, som jeg forudså det, ville bruge sin taletid til at sige, at hovedårsagen til krisen, den arbejdsløshed, vi har i Danmark på nuværende tidspunkt, er den offentlige sektor. Dét henviste jeg til, og det vil jeg gerne dokumentere nu ved et direkte citat fra formandskabets redegørelse, et synspunkt, som formandskabet har anlagt på den nuværende krise, hvor man har det stik modsatte synspunkt af fremskridtspartiet, idet man netop siger, at det, der gør, at krisen ikke er så stor, som den ellers ville have været, er den store offentlige sektor. Man siger i kapitel 1:

„Den internationale konjunkturedgang, der tog sin begyndelse i andet halvår 1973, er på denne baggrund blevet både den stærkeste og mest langvarige siden depressionen i 1930erne. Der er dog — bl. a. i kraft af de automatiske stabiliseringstendenser, som en stor offentlig sektor bevirker — ingen risiko for, at situationen udvikler sig til at blive lige så alvorlig som i 1930erne.“

Havde fremskridtspartiet derimod haft held med sin politik, ja, så havde vi været inde i 1930ernes barbari. Jeg kan også henvise hr. Glensgård og hans gruppe til at læse Nationalbankdirektørens beretning,

som indeholder det samme klare hovedsynspunkt.

Min anbefaling om at læse formandskabets redegørelse skal også være rettet til hr. Christophersen fra venstre, som talte om, at det, der var det frygtelige ved den nuværende regerings politik på det økonomiske område, var, at der ikke var blevet gjort noget tilstrækkelig effektivt i forhold til omkostningerne. Derom siger formandskabet lidt senere i redegørelsen:

„Målt år over år vil denne afdæmpning“, altså som følge af overenskomstindgrebet, „først for alvor slå igennem i tallene for udviklingen fra 1975 til 1976, hvor der skulle være grund til at regne med en halvering af lønstigningstakten og en reduktion af prisstigningerne fra de nævnte ca. 10 pct. til 6-7 pct.“

Og man fortsætter:

„Den yderligere stigning i det danske omkostningsniveau i løbet af indeværende overenskomstperiode skulle — i hvert fald i overenskomstperiodens første år — ikke komme til at overstige omkostningsudviklingen i vore konkurrentlande, inklusive USA og Vesttyskland, og den må i flere tilfælde forventes at blive mindre end hos vore konkurrenter. Der er således udsigt til, at der målt ved omkostningsudviklingen vil ske en vis forbedring af konkurrenceevnen over for udlandet.“

Og så tilføjer man, at man ikke skal tro, at man alene via omkostningsudviklingen kan løse de beskæftigelsesproblemer på kort sigt, vi står over for.

Jeg synes, at begge disse citater og i øvrigt redegørelsen er anbefalelsesværdig for de pågældende partier og deres ordførere, inden man fortsætter den agitation, man også ved denne lejlighed har drevet fra folketingets talerstol.

Christophersen (V):

Jeg skal ikke forlænge debatten unødigt, men statsministeren fremsatte et par udtalelser, som jeg godt vil have lov til at kommentere.

Statsministeren sagde først, at jeg forsøgte at skabe det indtryk, at regeringen blot ved at stable udgifter oven på hinanden mente, at man kunne klare beskæftigelsessituationen. Statsministeren henviste i